

[Fuglsang.]

om nødvendigheden af at bevare den sociale standard. Vi ved, at det problem at lette skattebyrderne og samtidig bevare den sociale standard og befolkningens levedof netop er et af de problemer, som lever stærkest ude i befolkningen i dag. Vi må imidlertid gøre os klart, når vi diskuterer Danmarks nuværende udenrigspolitik, at det jo ikke er muligt at gennemføre dette, så længe Danmark fortsætter den politik, som det fører i øjeblikket. Det er nu engang sådan, at et lille land med 4 millioner indbyggere ikke i løbet af 3 år kan bruge mindst 2 650 mill. kr., uden at disse penge skal betales, uden at de skal tages andre steder fra, uden at skatterne må sættes i vejret, og uden at det kommer til at berøre den sociale standard, befolkningens levedof. Så klart er spørgsmålet i virkeligheden: enten fortsættelse af den nuværende militærpolitik eller nedsættelse af skatterne og forbedring af befolkningens levedof; at gøre begge dele er nu engang ikke muligt. Man må også, inden man helt forglemmer sig i taksigelser over den amerikanske Marshallhjælp og de varer for $\frac{1}{4}$ milliard dollars, som vi har fået, huske den pris, vi har betalt for det, nemlig bl. a. de rent militære udgifter på 2 650 mill. kr., som det har kostet bagefter.

I forbindelse med spørgsmålet om Danmarks udenrigspolitik og vore internationale forbindelser vil jeg gerne nævne et andet spørgsmål, nemlig Danmarks udenrigshandel og vor handelspolitik overhovedet. Når Danmark trods produktionsstigningen såvel indenfor industri som landbrug økonomisk står så dårligt, som vi gør, skyldes det bl. a. den handelspolitik, der hidtil er ført, det skyldes den ensidige Englandshandel med vore landbrugsprodukter, det skyldes de skranke, der overalt rejser sig for vor eksport — i England med hensyn til vor konserves, i Amerika med hensyn til ost og smør —, det skyldes de vanskeligheder, som Vesttyskland lægger os i vejen, og de hindringer, som stadig rejser sig med hensyn til at udvikle handelen mod øst. Overhovedet vil sikkert den højtærede landbrugsminister, der nylig har været i Paris og dér har drøftet den internationale handel med landbrugsvarer, være i stand til at fortælle adskilligt om, hvor vanskelige forholdene er for Danmark på dette område. En vanskelighed, der også er en følge af den nuværende handelspolitik, er vanskeligheden ved forsyningen med de nødvendige råvarer.

Netop på denne baggrund finder jeg det

beklageligt, at det officielle Danmark viste en så ringe interesse som det gjorde for den økonomiske konference, som i dagene den 3.—12. april fandt sted i Moskva. Formålet med denne konference var, som det hed, at forbedre menneskenes tilværelse gennem fredeligt samarbejde mellem de forskellige lande og de forskellige systemer ved at udvikle de økonomiske forbindelser mellem landene. I denne konference deltog næsten 500 personer fra 49 forskellige lande, og efter hvad selv et så konservativt organ som det engelske „Times“ skriver i sit nummer af 14. april, foregik forhandlingerne på et rent sagligt grundlag uden nogen som helst politiske manifestationer, og det viste sig da også, at bl. a. englænderne benyttede denne sammenkomst med repræsentanter for andre lande til at sikre sig ganske vidtgående aftaler, f. eks. med den kinesiske folkerepublik.

Fra denne konference enedes man om at rette en henvendelse til De Forenede Nationer, som ifølge sine statutter bl. a. har den opgave at fremme forbedringen af levevilkårene, fremme fuld beskæftigelse samt fremskridt og udvikling med hensyn til de økonomiske og sociale forhold ved at udvikle handelen mellem landene. Man foreslår i denne henvendelse De Forenede Nationers generalforsamling, at den snarest indkalder en bred international konference for at drøfte udvidelse af den internationale handel på grundlag af ligeberettigelse og med hensyntagen til de underudviklede landes behov og industrialisering, netop de spørgsmål, som den højtærede udenrigsminister så stærkt var inde på i sin tale både i går og i dag. Jeg henleder opmærksomheden på dette, fordi jeg ønsker at spørge regeringen, hvilken stilling den vil tage til indkaldelsen af en sådan konference, og hvorvidt den vil gøre sit til at give den et gunstigt forløb.

Det ærede medlem hr. Kristen Amby talte stærkt og indtrængende om, hvad der mon var gjort for at fjerne den internationale militære spænding, standse krigen i Korea og få afrustningen i gang o. s. v. Vi må dog ikke glemme, at et meget vigtigt moment, når det gælder om at fjerne skranke og modsætningerne mellem landene, er også det at få det økonomiske samarbejde i gang, at udvikle handelen, og vi ved, at netop vort land med sin forholdsvis store udenrigshandel er meget følsomt overfor alle forstyrrelser i den internationale handel. Vi ved, hvilke vanskeligheder vi har med hensyn til afsætning af vore landbrugsprodukter, vi ved, hvilke vanske-